

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 329

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 mai 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
83. — Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	2–5
507. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 324 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) și (6) din Legea energiei electrice nr. 13/2007	6–7
Decizia nr. 416 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ	8–9
Decizia nr. 419 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) tezele întâi și a doua din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006	9–11
Decizia nr. 446 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.....	11–12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
439. — Hotărâre privind aprobarea stemelor comunelor Bod, Bunești, Hărman, Măieruș, Mândra și Sânpetru, județul Brașov	13–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Președintele curții de apel desemnează anual, cu acordul scris al acestora, unul sau mai mulți judecători delegați pentru executarea pedepselor privative de libertate, precum și grefieri în vederea exercitării atribuțiilor judiciare ale acestora, pentru fiecare penitenciar aflat în circumscripția teritorială a curții de apel.”

2. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate

Art. 14. — (1) În fiecare penitenciar se constituie o comisie pentru stabilirea, schimbarea și individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, alcătuită din: directorul penitenciarului, care exercită atribuțiile de președinte al comisiei, șeful serviciului/biroului pentru aplicarea regimurilor, medicul penitenciarului, șeful serviciului/biroului educație și șeful serviciului/biroului asistență psihosocială.

(2) Secretariatul comisiei prevăzute la alin. (1) se asigură de către șeful serviciului/biroului evidență din penitenciarul respectiv.”

3. La articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Regimul de maximă siguranță se aplică inițial persoanelor condamnate la pedeapsa detențiunii pe viață și persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, precum și celor care prezintă risc pentru siguranța penitenciarului.”

4. La articolul 20, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Criteriile de stabilire și procedura de evaluare a riscului pe care îl prezintă persoana condamnată pentru siguranța penitenciarului se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.”

5. La articolul 23, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim semideschis pot presta muncă și desfășura activități educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, în afara penitenciarului, sub supraveghere.”

6. La articolul 25, alineatele (1) și (4)—(6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Regimul de executare a pedepsei privative de libertate se stabilește la primirea persoanei condamnate în primul penitenciar în care aceasta urmează să execute pedeapsa, de către comisia prevăzută la art. 14.

(4) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate soluționează plângerea în termen de 15 zile de la data primirii acesteia și pronunță, prin încheiere motivată, una dintre următoarele soluții:

a) admite plângerea și dispune modificarea regimului de executare stabilit de comisia prevăzută la art. 14;

b) respinge plângerea, dacă aceasta este nefondată.

(5) Încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate se comunică persoanei condamnate și administrației penitenciarului în termen de două zile de la data pronunțării acesteia.

(6) Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată și administrația penitenciarului pot introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii. Contestația nu este suspensivă de executare.”

7. La articolul 26, alineatele (1), (4), (7) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate se dispune de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, la cererea persoanei condamnate sau la sesizarea comisiei prevăzute la art. 14. Comisia prevăzută la art. 14 are obligația ca, după executarea a 8 ani în cazul pedepselor cu detențiunea pe viață și a unei părți din durata pedepsei cu închisoarea, să analizeze conduita persoanei condamnate și eforturile depuse de aceasta pentru reintegrare socială, întocmind un raport care se aduce la cunoștința persoanei condamnate, sub semnătură. În cazul în care comisia apreciază că se impune schimbarea regimului de executare, sesizează judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate. În cazul în care comisia apreciază că nu se impune schimbarea regimului de executare, stabilește termenul de reanalizare, care nu poate fi mai mare de un an.

(4) Împrejurările prevăzute la alin. (2) și (3) sunt constatate de comisia prevăzută la art. 14 printr-un raport care se anexează la cererea persoanei condamnate ori la sesizarea comisiei.

(7) Încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate se comunică persoanei condamnate și administrației penitenciarului în termen de două zile de la data pronunțării acesteia.

(8) Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată și administrația penitenciarului pot introduce

contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii. Contestația nu este suspensivă de executare.”

8. La articolul 26, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Persoana condamnată are posibilitatea de a formula cererea de schimbare a regimului de executare după executarea fracțiunii de pedeapsă prevăzute la alin. (1).”

9. La articolul 26, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Încheierea prin care se dispune menținerea sau schimbarea regimului de executare a pedepsei cuprinde și termenul de la împlinirea căruia comisia prevăzută la art. 14 va reanaliza situația persoanei condamnate, termen care nu poate fi mai mare de 6 luni.”

10. La articolul 27, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate se stabilește de comisia prevăzută la art. 14, în funcție de conduita, personalitatea, vârsta, starea de sănătate și posibilitățile de reintegrare socială ale persoanei condamnate.”

11. Articolul 30 se abrogă.

12. La articolul 31, alineatul (6) se abrogă.

13. La articolul 34, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care persoanele condamnate nu dispun de ținută civilă personală și nici de mijloace financiare suficiente, ținuta civilă se asigură gratuit de către administrația penitenciarului.”

14. La articolul 38, alineatele (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate se comunică persoanei condamnate și administrației penitenciarului în termen de două zile de la data pronunțării acesteia.

(7) Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată și administrația penitenciarului pot introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii.”

15. La articolul 42, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — (1) Persoana condamnată sau oricare altă persoană, cu acordul persoanei condamnate, are acces la dosarul individual și poate obține, la cerere, într-un număr de exemplare justificat, fotocopiile din acesta.”

16. La articolul 42, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Cheltuielile ocazionate de fotocopiarea documentelor sunt suportate de persoanele prevăzute la alin. (1).

(12) Dacă persoanele private de libertate nu dispun de mijloacele bănești necesare, cheltuielile prevăzute la alin. (11) sunt suportate de către administrația locului de deținere. Sunt considerate *persoane fără mijloace bănești* persoanele care nu au sau nu au avut în ultimele 10 zile sume de bani disponibile în contul personal.”

17. La articolul 45, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Dispozițiile alin. (4) nu se aplică în cazul corespondenței cu apărătorul, cu organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul protecției drepturilor omului, precum și cu instanțele sau organizațiile internaționale a căror competență este acceptată ori recunoscută de România.”

18. La articolul 46, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Dispozițiile art. 42 alin. (12) se aplică în mod corespunzător.”

19. La articolul 48, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (21), cu următorul cuprins:

„(21) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate beneficiază de vizită intimă, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.”

20. La articolul 49, alineatele (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) În situația în care persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate nu dispun de mijloace bănești la punerea în libertate și au domiciliul sau reședința în România, administrația penitenciarului va asigura acestora contravaloarea transportului până la domiciliu, la nivelul tarifelor practicate de Societatea Națională a Căilor Ferate Române — S.N.C.F.R. — R.A.

(6) Bunurile interzise și sumele de bani găsite asupra persoanelor private de libertate, cu prilejul perchezițiilor, se confiscă. Bunurile confiscate se valorifică sau se distrug potrivit legii, iar sumele de bani se fac venit la bugetul de stat.”

21. La articolul 49, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Procedura de valorificare și de distrugere a bunurilor confiscate se stabilește prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.”

22. La articolul 54, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim semideschis sau deschis pot încheia căsătoria în localitatea în care domiciliază sau în localitatea în a cărei rază teritorială este situat penitenciarul, cu acordul directorului penitenciarului, și pot primi în acest scop o permisiune de ieșire din penitenciar de până la 5 zile.”

23. La articolul 57, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Persoanelor condamnate la pedepse cu privare de libertate li se poate cere să muncească în funcție de aptitudinea lor fizică și mentală și de sfatul medicului.”

24. La articolul 57, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (21), cu următorul cuprins:

„(21) Persoanele condamnate, pe bază de voluntariat, pot presta muncă în orice loc din interiorul sau exteriorul penitenciarului, în condiții stabilite prin ordin al ministrului justiției.”

25. La articolul 59, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Persoanele condamnate care muncesc beneficiază de două zile consecutive pe săptămână pentru odihnă.”

26. La articolul 61, alineatul (3) se abrogă.

27. La articolul 62 alineatul (1), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) 40% din venit revin persoanei condamnate, care poate folosi pe durata executării pedepsei 75% din acesta, iar 25% se consemnează pe numele său, urmând să fie încasat, împreună cu dobânda aferentă, în momentul punerii în libertate;

b) 60% din venit revin Administrației Naționale a Penitenciarelor, constituind venituri proprii care se încasează, se contabilizează și se utilizează potrivit dispozițiilor legale privind finanțele publice.”

28. La articolul 62 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) administrația penitenciarului are obligația de a aduce la cunoștința persoanei private de libertate posibilitatea încheierii unui contract de asigurare privind contribuția la bugetul asigurărilor sociale de stat pentru veniturile realizate din munca prestată, pe perioada executării pedepsei.”

29. La articolul 63, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Sumele stabilite și avansate de Administrația Națională a Penitenciarelor în condițiile prevăzute la art. 31 alin. (5) se rețin din cota de 25% din cea de 40% consemnată pe numele persoanei condamnate conform art. 62 alin. (1) lit. a). Pentru diferența rămasă neachitată, dacă aceasta nu este plătită de persoana condamnată până la liberarea din penitenciar, Administrația Națională a Penitenciarelor emite ordin de imputare care constituie titlu executoriu. Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.”

30. La articolul 64, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Condițiile privind organizarea și desfășurarea activităților prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.”

31. La articolul 65, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Persoanele condamnate sunt obligate să frecventeze învățământul de stat obligatoriu.”

32. La articolul 65, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cursurile de școlarizare a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate se organizează și se desfășoară în condițiile stabilite de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, împreună cu Ministerul Justiției, cu personal didactic asigurat și salarizat de inspectoratul școlar, în condițiile legii, prin bugetele unităților administrativ-teritoriale în a căror rază teritorială este situat penitenciarul.”

33. La articolul 65, alineatul (4) se abrogă.

34. După articolul 65 se introduce un nou articol, articolul 65¹, cu următorul cuprins:

„Acces la cursuri universitare

Art. 65¹. — (1) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot urma cursuri de învățământ universitar la distanță sau în forma frecvenței reduse. Cheltuielile sunt suportate de persoanele condamnate sau de alte persoane fizice ori juridice.

(2) Cheltuielile legate de instruirea școlară, exceptând cursurile universitare, sunt suportate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Administrația Națională a Penitenciarelor.”

35. La articolul 66, alineatul (4) se abrogă.

36. La articolul 68, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Recompensele prevăzute la alin. (1) lit. a)—e) pot fi acordate de o comisie formată din director, directorul adjunct pentru siguranța deținerii și regim penitenciar, directorul adjunct

pentru educație și asistență psihosocială, la propunerea cadrelor care desfășoară activități directe cu persoanele private de libertate și a lucrătorului în cadrul serviciului producție, după caz, cu avizul șefului secției unde este deținută persoana condamnată.”

37. La articolul 68, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Recompensele prevăzute la alin. (1) lit. f)—g) pot fi acordate de către directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, la propunerea comisiei prevăzute la alin. (2).”

38. La articolul 70 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) tulburarea în orice mod a orarului zilnic, a programului de muncă, a programelor socioeducative care se derulează în penitenciar;”

39. La articolul 71, alineatul (2) se abrogă.

40. La articolul 73, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Comisia de disciplină este formată din directorul adjunct pentru siguranța deținerii și regim penitenciar, în calitate de președinte, directorul adjunct pentru educație și asistență psihosocială și un supraveghetor ales anual de ceilalți supraveghetori, în calitate de membri.”

41. La articolul 74, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată și administrația penitenciarului pot introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii.”

42. La capitolul VII secțiunea a 2-a, după articolul 74 se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 3-a, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 3-a

Infraacțiuni

Sustragerea de la executarea pedepselor

Art. 741. — Neprezentarea nejustificată a persoanei condamnate la locul de deținere la expirarea perioadei în care s-a aflat legal în stare de libertate și părăsirea, fără autorizare, de către persoana condamnată a locului de muncă, aflat în exteriorul locului de deținere, se asimilează infraacțiunii de evadare și se pedepsește conform prevederilor din Codul penal.

Introducerea de bunuri și obiecte interzise în penitenciar

Art. 742. — (1) Introducerea în mod ilicit în penitenciar a bunurilor și obiectelor interzise a se afla în posesia persoanelor private de libertate, în scopul utilizării de către acestea, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a fost săvârșită de personalul din sistemul administrației penitenciare, la maximumul pedepsei se poate adăuga un spor de până la 2 ani.”

43. La articolul 76 alineatul (1), literele a) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) în cazul în care se prestează o muncă remunerată în condițiile prevăzute la art. 59 alin. (1) și (2), pe bază de voluntariat sau în caz de calamitate, se consideră 5 zile executate pentru 4 zile de muncă, în cazul condamnaților majori, și 3 zile executate pentru două zile de muncă, în cazul condamnaților minori și tineri;

.....
e) în cazul participării la cursuri de școlarizare sau de calificare ori recalificare profesională, se consideră 30 de zile executate pentru absolvirea unui an școlar sau pentru absolvirea unui curs de calificare ori recalificare profesională;”.

44. La articolul 77, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) O comisie formată din director, directorul adjunct pentru siguranța deținerii și regim penitenciar, directorul adjunct pentru educație și asistență psihosocială, consilierul de probațiune, medicul penitenciarului, un lucrător în cadrul serviciului producție, cu participarea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, în calitate de președinte, propune liberarea condiționată ținând seama de

fracțiunea din pedeapsă efectiv executată și de partea din durata pedepsei care este considerată ca executată pe baza muncii prestate, de conduita persoanei condamnate și de eforturile acesteia pentru reintegrarea socială, în special în cadrul activităților educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, al instruirii școlare și al formării profesionale, de responsabilitățile încredințate, de recompensele acordate, de sancțiunile disciplinare aplicate și de antecedentele sale penale.”

Art. II. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, la propunerea ministrului justiției, Guvernul va modifica, prin hotărâre, Regulamentul de aplicare a Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 16 ianuarie 2007.

Art. III. — Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 13 mai 2010.
Nr. 83.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor
și a măsurilor dispuse de organele judiciare
în cursul procesului penal**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 12 mai 2010.
Nr. 507.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 324

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) și (6) din Legea energiei electrice nr. 13/2007

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) și (6) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, excepție ridicată de Eugen Radu în Dosarul nr. 11.381/303/2006 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează Curtea asupra faptului că partea Societatea Comercială „Enel Distribuție Muntenia” — S.A. a transmis la dosar note scrise prin care solicită și argumentează respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că dispozițiile art. 16 alin. (5) și (6) din Legea energiei electrice nr. 13/2007 corespund exigențelor art. 44 din Constituție, referitor la dreptul de proprietate privată, astfel cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 1.395/2009 sau Decizia nr. 2/2004. Față de această jurisprudență, însă, în cauza de față este învederat un element nou, și anume încălcarea principiului egalității în drepturi, consacrat de art. 16 din Constituție. Dispozițiile legale criticate prevăd regula potrivit căreia vor primi indemnizații sau despăgubiri numai acei titulari ai dreptului de proprietate asupra terenurilor afectate de capacitățile energetice care se vor realiza după intrarea în vigoare a prezentei legi, ceea ce exclude de la dreptul la despăgubiri proprietarii afectați de aceleași capacități energetice, deja realizate, și care vor continua să determine aceleași servituți. Pentru a fi acceptabilă, diferența pe care textul de lege criticat o creează în cadrul aceleiași categorii de subiecte de drept ar trebui să se justifice sub aspectul criteriului obiectiv și rezonabil. Dacă prima cerință este îndeplinită, în sensul că diferența se justifică obiectiv prin momentul realizării capacității energetice, a doua condiție, cea a rezonabilității, nu este respectată, deoarece legea asigură despăgubiri doar pentru o parte din titularii dreptului de proprietate afectați de servituți cauzate de capacitățile energetice. Ipoteza neconstituționalității art. 16 alin. (5) și (6) din Legea nr. 13/2007 față de art. 16 din Legea fundamentală nu duce la concluzia încălcării principiului neretroactivității, de vreme ce aceleași efecte juridice se produc în mod continuu, în egală măsură atât față de proprietarii terenurilor afectate de capacități energetice deja realizate la momentul intrării în vigoare a legii, cât și asupra celor realizate după intrarea în vigoare a acesteia. În concluzie, reprezentantul Ministerului Public solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, din perspectiva încălcării art. 16 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.381/303/2006, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) și (6) din Legea energiei electrice nr. 13/2007.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Eugen Radu într-un dosar privind soluționarea unui apel formulat într-o cauză având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 16 alin. (5) și (6) din Legea nr. 13/2007, în interpretarea oferită de instanța de fond, potrivit căreia pot solicita despăgubiri doar proprietarii terenurilor pe care se vor realiza capacități energetice după intrarea în vigoare a legii, operează o vădită discriminare între persoanele juridice cu aceeași situație juridică, fiind defavorizați proprietarii terenurilor afectate, la momentul apariției acestei legi, de aceste capacități energetice, care nu au dreptul, însă, la aceleași despăgubiri, deși suportă aceleași sarcini.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă și-a exprimat opinia în sensul constituționalității textelor de lege criticate față de prevederile art. 16 și ale art. 44 din Legea fundamentală.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (5) și (6) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 23 ianuarie 2007, având următorul cuprins:

Art. 16. — Drepturile și obligațiile care decurg din autorizația de înființare și din licențe: „(5) *Exercitarea drepturilor de uz și de servitute asupra proprietăților private afectate de capacitățile energetice, care se vor realiza după intrarea în vigoare a prezentei legi, se face în conformitate cu regulile procedurale privind condițiile și termenii referitori la durata, conținutul și limitele de exercitare a acestor drepturi, prevăzute într-o convenție-cadru, precum și pentru determinarea cuantumului indemnizațiilor și a despăgubirilor și a modului de plată a acestora, care se aprobă, împreună cu convenția-cadru, prin*

hotărâre a Guvernului, la propunerea ministerului de resort, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(6) Proprietarii terenurilor afectate de exercitarea drepturilor de uz și de servitute de către titularii de licențe și autorizații pot solicita încheierea de convenții, conform prevederilor alin. (5).”

Textele constituționale invocate sunt cele ale art. 16 — Egalitatea în drepturi și ale art. 44 — Dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 16 alin. (5) și (6) din Legea energiei electrice nr. 13/2007 prevăd posibilitatea ca, urmare încheierii unor convenții, proprietarii terenurilor afectate de exercitarea drepturilor de uz și de servitute de către titularii de licențe și autorizații, datorită capacităților energetice realizate după intrarea în vigoare a legii criticate, să primească indemnizații și despăgubiri. În opinia autorului excepției, această reglementare creează discriminări, deoarece titularii proprietăților private afectate, de asemenea, de capacități energetice, dar realizate anterior intrării în vigoare a acestei legi, nu au dreptul la aceleași indemnizații și despăgubiri. Totodată, se susține și încălcarea dreptului de proprietate privată.

Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 44 din Constituție, Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 878 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 7 august 2008, prin care a reținut, în esență, că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, conținutul și limitele acestui drept fiind stabilite de lege, potrivit art. 44 alin. (1) teza finală din Constituție. Instituirea drepturilor de uz și servitute asupra proprietăților afectate de capacități energetice reprezintă o astfel de limitare, justificată de faptul că pe această cale se asigură valorificarea fondului energetic — bun public de interes național. Exercitarea drepturilor prevăzute de art. 16 alin. (5) din Legea energiei electrice nr. 13/2007 asupra proprietăților afectate de capacitățile energetice este determinată de un interes major de ordin general și, ca atare, legiuitorul este pe deplin competent să stabilească condițiile exercitării atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Astfel a reținut Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de pildă Decizia nr. 261 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 29 aprilie 2010.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (5) și (6) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, excepție ridicată de Eugen Radu în Dosarul nr. 11.381/303/2006 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

Cele statuate de Curte cu prilejul pronunțării deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în această cauză, astfel că, sub aspectul mai sus învederat, critica de neconstituționalitate nu poate fi reținută.

În legătură cu reglementarea dreptului la indemnizații și despăgubiri pentru acei titulari ai proprietăților afectate de capacitățile energetice realizate după intrarea în vigoare a Legii nr. 13/2007, Curtea constată că aceasta transpune voința legiuitorului în materia despăgubirilor acordate pentru instituirea dreptului de uz și servitute în favoarea utilizării capacităților energetice. Totodată, Curtea reține că cele două categorii de titulari ai dreptului de proprietate privată, și anume cei pe ale căror terenuri existau deja capacități energetice, respectiv cei pe ale căror terenuri urmează să se realizeze capacități energetice după intrarea în vigoare a Legii nr. 13/2007, se diferențiază prin momentul obiectiv al realizării acelor capacități energetice, în raport cu data intrării în vigoare a legii ce reglementează dreptul la indemnizații și la despăgubiri. Legea nr. 13/2007 are în vedere capacitățile energetice realizabile după intrarea ei în vigoare și nu se referă la cele deja realizate la momentul intrării sale în vigoare în condiții aparte în timp și într-un alt cadru legislativ, astfel că titularilor dreptului de proprietate privată asupra terenurilor afectate de capacitățile energetice li se aplică un tratament diferențiat.

Prin urmare, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 16 din Legea fundamentală, referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, nu sunt încălcate.

În plus, Curtea constată că toate elementele prezentate de autorul excepției concretizate în obiectul acțiunii introduse la instanța de judecată reprezintă o situație de fapt asupra căreia urmează ca, pe baza probelor administrate, să se pronunțe instanța de judecată, Curtea Constituțională nefiind competentă să decidă cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale criticate. De altfel, pentru lipsa de folosință a terenurilor proprietate privată afectate de capacități energetice, proprietarii terenurilor sunt îndreptățiți să beneficieze de despăgubiri, potrivit dispozițiilor dreptului comun.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 416

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 400/40/2009 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului a depus la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca devenită inadmisibilă.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece prevederile de lege criticate au fost abrogate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 400/40/2009, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ**, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani într-o cauză având ca obiect soluționarea unui litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, prin adoptarea acestei ordonanțe de urgență, Guvernul refuză să aplice o lege adoptată de Parlament, ceea ce încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), precum și ale art. 61 alin. (1).

De asemenea, se arată că Guvernul a adoptat ordonanța de urgență cu încălcarea exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât nu a indicat situația extraordinară care a stat la baza emiterii acesteia, nu a motivat corespunzător urgența acestei reglementări și a afectat drepturile constituționale ale personalului didactic, și anume dreptul la un nivel de trai decent și protecția socială a muncii.

În final, se consideră că au fost încălcate și dispozițiile art. 102 alin. (1) și (2), precum și ale art. 141 din Constituție,

întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social atunci când a adoptat această ordonanță de urgență.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă arată că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența instanței de contencios constituțional, și anume Decizia nr. 1.221/2008, menționând că rațiunile și considerentele care au stat la baza acestei decizii sunt aplicabile și în cazul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 842/2009, nr. 984/2009, nr. 989/2009, precum și Decizia nr. 1.065/2009, prin care s-a constatat neconstituționalitatea prevederilor legale criticate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008.

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la statul român, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale art. 102 alin. (1) și (2) privind rolul Guvernului, ale art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență, precum și ale art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că ulterior sesizării instanței de contencios constituțional, Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 48 pct. 16 al cap. VI — Dispoziții finale din Legea-cadru nr. 330/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009.

În aceste condiții, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008, ca act normativ modificator al Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, este, de asemenea, abrogată.

Față de această situație, având în vedere că abrogarea prevederilor legale ce constituie obiect al excepției de neconstituționalitate a intervenit ulterior sesizării Curții Constituționale, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) din

Legea nr. 47/1992, potrivit căreia instanța de contencios constituțional se pronunță asupra „*unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dint-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare*”.

Ca atare, Curtea urmează să respingă, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a normelor legale criticate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 400/40/2009 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 419

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) tezele întâi și a doua din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) tezele întâi și a doua din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, excepție ridicată de Maria Sebe în Dosarul nr. 26.404/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, personal și asistat de avocatul Oana Adina Diaconescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, precum și partea Societatea Comercială „Apa Nova” — S.A. din București, reprezentată prin avocatul Loredana Van de Waart, cu delegație depusă la dosar.

Lipsește partea Municipiul București, prin primarul general, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia din perspectiva încălcării dispozițiilor art. 44 din Constituție. În acest sens, arată că prevederile art. 26 alin. (2) tezele întâi și a doua din Legea nr. 241/2006 instituie un drept de servitute gratuit, fapt ce aduce atingere dreptului de proprietate al reclamantei. Totodată, apreciază că instituirea acestei servitute cu titlu gratuit este echivalentă cu scoaterea imobilului din circuitul civil.

Reprezentantul Societatea Comercială „Apa Nova” — S.A. din București solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Astfel, apreciază că prevederile legale criticate sunt în concordanță cu dispozițiile art. 44 alin. (5) din Legea fundamentală, care prevăd că pentru lucrări de interes general autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității. De altfel, arată că, în repetate rânduri, Curtea s-a pronunțat în sensul constituționalității unor prevederi legale similare celor din prezenta cauză, care instituie un drept de folosință gratuită asupra solului și subsolului unei proprietăți particulare pentru interes general, în domeniul gazelor și energiei electrice, de exemplu deciziile nr. 72/2004 și nr. 167/2004. În acest sens, depune note scrise la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată,

arătând că prevederile de lege criticate vizează satisfacerea unui interes general al societății, în deplină concordanță cu dispozițiile art. 44 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 26.404/3/2008, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) tezele întâi și a doua din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006**, excepție ridicată de reclamanta Maria Sebe într-o cauză comercială având ca obiect obligația „de a face”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră că prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 241/2006 sunt neconstituționale, prin faptul că instituie cu titlu gratuit un drept de servitute asupra proprietăților afectate de sistemul de alimentare cu apă și de canalizare, ceea ce încalcă art. 44 din Legea fundamentală, golind de conținut și de orice fel de ocrotire dreptul de proprietate privată. În acest context, apreciază că imposibilitatea folosirii terenului, potrivit nevoilor și dorințelor sale, echivalează cu scoaterea terenului din circuitul civil, în condițiile în care, potrivit art. 44 alin. (4) și (5) din Constituție, executarea lucrărilor de interes general se poate face doar cu o justă despăgubire a proprietarului.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială și-a exprimat opinia în sensul că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor art. 44 din Legea fundamentală, astfel încât excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale. Astfel, reglementarea criticată este în deplină concordanță cu normele constituționale, conform cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege.

Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată. În acest sens, arată că Legea nr. 241/2006 instituie, prin prevederile art. 26 alin. (2) tezele întâi și a doua, un drept de servitute a cărui exercitare asupra proprietăților afectate reprezintă o limitare rezonabilă a dreptului de proprietate, instituită de legiuitor, pentru satisfacerea unui interes general al comunității.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctul lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 alin. (2) tezele întâi și a doua din Legea

serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 29 iunie 2006, potrivit cărora:

„Dreptul de servitute se exercită pe toată durata existenței sistemelor de alimentare cu apă și de canalizare, pentru executarea lucrărilor necesare întreținerii și exploatarei sistemelor respective. Exercițarea dreptului de servitute asupra proprietăților afectate de sistemul de alimentare cu apă și de canalizare se realizează cu titlu gratuit pe toată durata existenței acestuia.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în argumentarea criticii sale, autorul excepției pleacă de la o premisă greșită constând în absolutizarea exercițiului prerogativelor dreptului său de proprietate, făcând abstracție de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora *„conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege”*, ca și de acelea ale art. 136 alin. (5) care consacră caracterul inviolabil al proprietății private *„în condițiile legii organice”*.

Potrivit acestor dispoziții, legiuitorul ordinar este, așadar, competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Sub acest aspect, Curtea constată că, prin reglementarea dedusă controlului, legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

Chiar dacă prin instituirea drepturilor de uz și servitute titularul dreptului de proprietate suferă o îngrijire în exercitarea atributelor dreptului său, reglementarea legală în sine nu relevă nicio contradicție cu art. 44 din Constituție. Așa fiind, dreptul de servitute instituit asupra proprietăților afectate de sistemele de alimentare cu apă și canalizare reprezintă o limitare rezonabilă a dreptului de proprietate, instituită de legiuitor pentru satisfacerea interesului general al comunității.

În acest context, referitor la posibilitatea restrângerii exercițiului unui drept fundamental, cum ar fi dreptul de proprietate, în temeiul art. 53 din Constituție, prin Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993, Curtea Constituțională a statuat că *„pot fi stabilite prin lege anumite limite, îngrijiri fie în privința obiectului dreptului, fie în privința unor atribute ale dreptului, pentru apărarea intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor altor persoane. Esențial este ca prin aceste restricții stabilite de lege să nu se atingă fondul acestui drept, să nu se anihileze complet dreptul de proprietate. Altfel spus, aceste limite aduse dreptului de proprietate sunt supuse principiului proporționalității înscris în art. 53 alin. (2) din Constituție”*.

În această problemă s-a pronunțat și Curtea de Justiție a Comunităților Europene, în sensul că *„drepturile fundamentale, în special dreptul de proprietate, nu apar ca prerogative absolute, ci trebuie luate în considerare prin raportare la funcția lor în societate. Aceasta înseamnă că restricțiile ce răspund unor obiective de interes general nu constituie, în raport de scopul urmărit, o intervenție nemăsurată și intolerabilă care ar aduce atingere însăși substanței dreptului garantat”*.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) tezele întâi și a doua din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, excepție ridicată de Maria Sebe în Dosarul nr. 26.404/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 446

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de primarul municipiului Botoșani în Dosarul nr. 2.400/40/2009 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției, întrucât textul de lege criticat a fost abrogat prin Legea nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.400/40/2009, **Tribunalul Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.** Excepția a fost ridicată de primarul municipiului Botoșani într-o cauză având ca obiect litigiu privind drepturi salariale ale funcționarilor publici.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că sporurile constând în suplimentul postului și suplimentul aferent treptei de salarizare se stabilesc, potrivit art. 41 alin. (5) din Constituție, prin negocieri între conducerea autorității sau instituției publice cu sindicatele reprezentative ale funcționarilor publici. Chiar și așa, Legea nr. 188/1999 reglementează, la art. 31 alin. (1) lit. c) și d), cele două sporuri, însă legiuitorul nu a adoptat și normele care să stabilească modalitatea concretă de calcul a acestor drepturi. Or, în lipsa acestora, instanța de judecată nu poate stabili în concret cuantumului convenit titularilor dreptului, deoarece s-ar substitui legiuitorului, iar angajatorul ar fi obligat la plata unor sume de bani imposibil de calculat. O astfel de hotărâre judecătorească nu corespunde exigențelor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sub aspectul punerii sale în executare, fază integrantă a procesului. Se mai susține că, datorită inexistenței suportului legal necesar determinării concrete a drepturilor, titularii acestora nu pot avea „speranța legitimă” în sensul definit în jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, astfel că efectele juridice ale acestor drepturi nu se produc fiind, în fapt, golite de conținut juridic.

Tribunalul Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal apreciază că textele de lege criticate nu contravin prevederilor art. 41 alin. (5) din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, având următoarea redactare:

„(1) Pentru activitatea desfășurată, funcționarii publici au dreptul la un salariu compus din: (...)

c) suplimentul postului;

d) suplimentul corespunzător treptei de salarizare.”

Autorul excepției consideră că sunt încălcate normele constituționale ale art. 41 alin. (5) prin care sunt garantate dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective. Este invocat și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sub aspectul punerii în executare a hotărârilor judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de primarul municipiului Botoșani în Dosarul nr. 2.400/40/2009 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea stemelor comunelor Bod, Bunești, Hărman, Măieruș, Mândra și Sânpetru, județul Brașov**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stemele comunelor Bod, Bunești, Hărman, Măieruș, Mândra și Sânpetru, județul Brașov, prevăzute în anexele nr. 1.1—1.6.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemelor sunt prevăzute în anexele nr. 2.1—2.6.

(3) Anexele nr. 1.1—1.6 și 2.1—2.6 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Mihai Capră,
secretar de stat

București, 28 aprilie 2010.
Nr. 439.

ANEXA Nr. 1.1*)

ANEXA Nr. 2.1

STEMA

comunei Bod, județul Brașov

**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Bod,
județul Brașov**

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.1, stema comunei Bod se compune dintr-un scut triunghiular roșu, cu marginile rotunjite, având un inel tăiat în pal, de aur.

În partea superioară, dreapta — stânga, se află câte o stea cu 8 raze, de aur.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint, cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Inelul tăiat reprezintă marca juridică de odinioară a localității, care apare în sigiliul din prima jumătate a secolului al XVIII-lea.

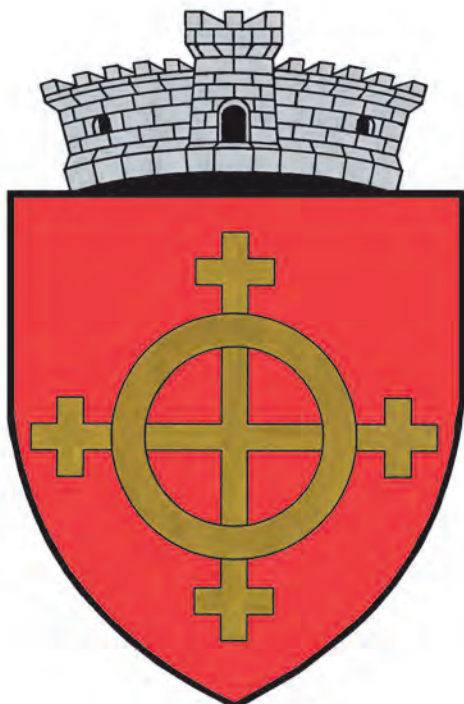
Cele două stele semnifică satele componente ale comunei.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1.2*ANEXA Nr. 2.2

STEMA
comunei Bunești, județul Brașov

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Bunești,
județul Brașov

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.2, stema comunei Bunești se compune dintr-un scut triunghiular, cu marginile rotunjite.

În câmp roșu se află o cruce, având capetele în formă de cruce, peste care se suprapune un inel. Această compoziție este de aur.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint, cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

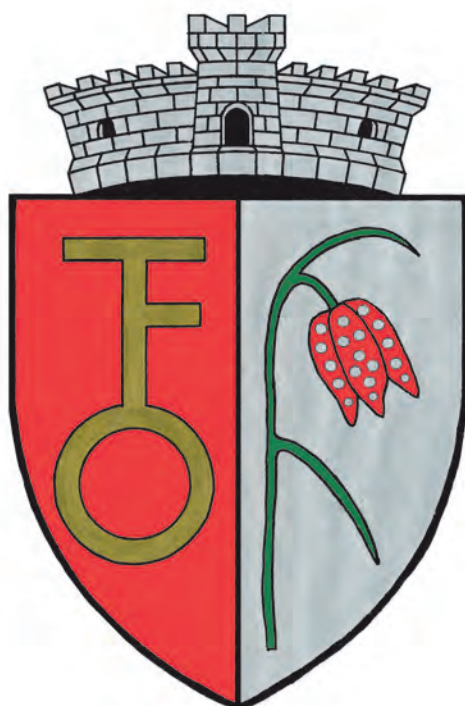
Piesa heraldică descrisă este o combinație a mărcilor juridice de odinioară ale satelor Bunești, Viscri și Roadeș și face referire și la denumirea satului Criț (Deutschkreuz), toate componente ale comunei Bunești.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.2 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1.3*ANEXA Nr. 2.3

STEMA
comunei Hărman, județul Brașov

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Hărman, județul
Brașov

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.3, stema comunei Hărman se compune dintr-un scut triunghiular, cu marginile rotunjite, despicat.

În partea dreaptă, în câmp roșu, se află un semn auriu a cărui formă este de cheie întoarsă, cu marginea dreaptă alungită.

În partea stângă, în câmp argintiu, se află o lălea cu tulpină, frunze verzi și floare roșie, încărcată cu pete de argint.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint, cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Semnul auriu este marca juridică de odinioară a comunei Hărman.

Planta semnifică lăleaua pestriță, plantă rară, ocrotită, care crește în locul numit Izvorul Rece, situat între satele Hărman și Podu Oltului.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.3 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1.4*ANEXA Nr. 2.4

STEMA
comunei Măieruș, județul Brașov

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Măieruș,
județul Brașov

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.4, stema comunei Măieruș se compune dintr-un scut triunghiular de argint, cu marginile rotunjite, având în vârful scutului un câmp albastru, separat de o linie undată.

În centrul scutului se află doi urși negri afrontați, ieșind din linia undată și ținând un alun verde cu fructe naturale.

În vârful scutului se află un semn în formă undată, de argint.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint, cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Alunul se regăsește în sigiliul comunei din anul 1791. Semnul undat — litera N — reprezintă marca juridică de odinioară a comunei Măieruș, provenind de la vechea denumire a localității Nußbach.

Urșii simbolizează bogăția cinegetică a zonei, iar numărul de urși semnifică numărul satelor care alcătuiesc comuna.

Vârful scutului tăiat de o linie undată reprezintă râul Olt care străbate localitatea.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.4 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1.5*ANEXA Nr. 2.5

STEMA
comunei Mândra, județul Brașov

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Mândra,
județul Brașov

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.5, stema comunei Mândra se compune dintr-un scut triunghiular, cu marginile rotunjite, tăiat.

În partea superioară, în câmp de argint, se află un trofeu cu coarne de bivol de culoare neagră.

În vârful scutului, în câmp verde, se află cinci spice de grâu, surmontate de o cruce treflată, toate de aur.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint, cu un turn crenelat.

Semnificația elementelor însumate

Spicele de grâu și trofeul cu coarne de bivol simbolizează ocupațiile de bază ale locuitorilor, agricultura și zootehnia, iar numărul spicelor reprezintă satele din componența comunei.

Crucea treflată simbolizează Biserica Ortodoxă — monument istoric, datând din anul 1779.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.5 este reprodusă în facsimil.

STEMA
comunei Sânpetru, județul Brașov

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Sânpetru,
județul Brașov

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.6, stema comunei Sânpetru se compune dintr-un scut triunghiular, cu marginile rotunjite, tăiat.

În partea superioară, în câmp albastru, se află două aripi de argint.

În vârful scutului, în câmp roșu, se află două chei de aur încrucișate.

Scutul este trimbrat de o coroană murală de argint, cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Aripile amintesc de Școala de Planorism înființată în anul 1937, iar cheile sunt simbolul binecunoscut al Sfântului Petru, de unde și numele localității.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.6 este reprodusă în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

